

דהיננו לא תתנו כח לנחש שהוא סמא"ל, ולא תעוננו לא תתנו כח לעון שהוא הסטרא אחרא:

(פיתוחי חותם פרשת קדושים)

רשעים רנה' (סנהדרין לו: לט: קיג). והנה חמשה אותיות 'שמחה', וזהו שאמר ורדפו מכם חמשה קרי בה 'שמחה', דהיננו על ידי שתקראו קריאת שמע שכתוב בה שמחה, תכלו האיבים:

בזכות השמחה בקריאת שמע הורג יותר מזיקים

ומאה מכם רבבה ירדפו. אפשר שבא לרמוז, דהנה סוף תבת 'שמע' ע', וסוף תבת 'אחד' ד', וסוף תבת 'ברוך' כ', וסוף תבת 'ועד' ד'. נמצא, סוף תבה [ראשונה] של (תבת) פסוק ראשון, עם סוף תבה האחרונה של (התבה) [הפסוק], וכן נמי הפסוק השני שהוא 'ברוך' שם כבוד מלכותו לעולם ועד' שהם עקר היחוד של קריאת שמע, עם שני כוללים גימטריא ק'. והנה, העושה המצוה או המתפלל או הלומד תורה ושמח בשמחת ה' שזכה לקים דברו, יש לו שכר נוסף בשביל השמחה, חוץ משכר הדבר בעצמו. וזה שבא לרמוז כאן, ורדפו מכם חמשה היא 'שמחה' כמו שכתבנו, והכונה, בשביל השמחה שתשמחו בקריאת שמע תרדפו מאה איבים. ובשביל הקריאה עצמה שהיא רמוזה במאה כמו שכתבנו, תרדפו רבבה, וזהו שאמר ומאה מכם רבבה ירדפו. ובזה ונפלו איביכם, הם המזיקין של הטפות, לפניכם לחרב, בשביל החרב של קריאת שמע:

(פיתוחי חותם פרשת בחוקות)

היסורין מועילים לאחר התשובה

בראשית ברא אלהים וגו' (בראשית א א). בראשית ראשי תבות תקון ברית אחרי שובו יסורים רבים. בא לרמוז דמי שפגם בברית ונתחרט ושב בתשובה ואחרי שובו באו עליו יסורין בין בגופו בין בממונו, אין לה תקון גדול מזה, דידוע דהיסורין ממרקין כל עונותיו של אדם. וכמו שאמר בגמרא (ברכות ה): קל וחמור משן ועין, ומה שן ועין שהם אחד מאבריו של אדם עבד יוצא בהם לחרות, יסורין שממרקין כל גופו של אדם על אחת כמה וכמה:

וכמו שאמר במדרש (ברכות ה), ילקוט ישעיה רמז תעו) כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ביסורין, שנאמר (ישעיה נג י) 'וה' חפץ דכאו החלי'. וכמו שאמר במדרש (מדרש תהלים טז יא) דאמר הקדוש ברוך הוא לדוד המלך עליו השלום, דוד, חיי עולם הבא את בעי, צפה ליסורין, שנאמר (משלי ו כג) 'ודרך חיים תוכחות מוסר', דהיננו דמי שרוצה לזכות לחיים יקבל עליו 'תוכחות מוסר' שהם היסורין:

וגם כן חסרון כיס ממרק עונותיו הרבה, וכמו שאמר רבותינו ז"ל (נדרים סד) דהעני חשוב כמות, כמו שאמר על דתן ואבירם 'פי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך' (שמות ד יט), שירדו מנכסיהם. וכל זה פרש רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בתקונים (תיקו' כב סו), דמי שפגם בברית היסורין בין בגופו בין בממונו ממרקין עונותיו ושב ורפא לו:

באמת היסורים המועילים הם אחר ששב בתשובה ונתחרט חרטה גמורה ויקבל היסורין באהבה שלמה, וכמו שאמר במדרש (ילקו"ש שם, וראה גם בגמרא ברכות שם), 'כול אפלו לא קבלם מאהבה, תלמוד לומר (ישעיה נג י) 'אם תשים אפש', מה אפש לדעת אף יסורים לדעת, דהיננו שצריך לקבלם מאהבה. ועל זה אמרו רבותינו ז"ל (ברכות נד) 'ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך' (דברים ו ה) בשני יצריך, 'ובכל נפשך' אפלו הוא נוטל את נפשך, 'ובכל מאדך' בכל ממונה:

והנה נפש ולבב וממון' גימטריא 'ברית', לרמוז כי הפגם בברית תקונו הוא לאהבה את ה' בשלשה דברים אלה נפש ולבב וממון, ובזה יתקן מה שפגם ושב ורפא לו:

(גנוי המלך, תיקון הברית אות לה)

נשמת האדם מתפשטת בו, רק כשקורא ק"ש

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו (ויקרא יט כו). אפשר לרמוז, דכתוב בזהר הקדוש (ווי"ח עט. רות לב) ובדברי רבנו האר"י ז"ל (שער הכונות דרושי ק"ש דרושים ה, ח), דבכל יום יום אין נשמתו של אדם מתפשטת בו ברמ"ח אבריו עד שקורא קריאת שמע שיש בה רמ"ח תבות, ואז מתפשטת בו בכל אבריו. וכמעשה דינוקא (וזהר ח"ג קפו). דאמר לחברים, מריחא דלבושיכו אתידע דלא קריתון שמע. והכונה היא כמו שכתבנו, דבלא קריאת שמע אין הנשמה מתפשטת בכל האברים, והאוכל והשותה קדם קריאת שמע, מתיש כח הנשמה הקדושה ומגביר כח הסטרא אחרא:

והנה יש בפסוק 'שמע ישראל' (דברים וד) עשרים וחמש אותיות, ובפסוק 'ברוך שם כבוד וגו', עשרים וארבע אותיות, נמצא בין שניהם ארבעים ותשע אותיות, גימטריא הדם:

וזהו שאמר לא תאכלו על הדם, דהיננו לא תאכלו קדם קריאת שמע שהיא גימטריא הדם כאמור, כי בזה אתם מתישים כח הקדשה ונותנים כח בסטרא אחרא, וזהו שאמר לא תנחשו

חידה שבועית: מה אומר דבינו על מי שאוכל ושותה קודם קריאת שמע?

(נא לכתוב תשובה קצרה ומתמצתת!).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב

למייל: 0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף 'עבור אביר יעקב'

שם הזוכה בסידור לשחרית מתיבתא בהוצאת עזו והדר:

פר' תזריע-מצודע:
ה' שמעון ברזל מירושלים.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מוז' האביר יעקב' זי"ע (או מתוך עלון זה) בין שולחי התשובות תיערך הגרלה על סידור לשחרית מתיבתא בהוצאת "עזו והדר".

